

OL'NZIELSTER

Uitgave februari/maart 2021 30e jaargang, nr. 123
Vereniging Dorpsbelangen Oldenzijl en Stichting Nicolaaskerk Oldenzijl

www.oldenzijl.nl/wordpress - www.nicolaaskerkoldenzijl.nl

Dick Knol	voorz+secretaris	06-24614068
Gerrit Bodde	penningmeester	0595-433107
Paul de Voigt	lid	06-21860445
Eric Zijp	lid	0595-434925
vacature		

— DÖRPSHOES — Lutje Brussel

Agenda Lutje Brussel

Het zou zó fijn zijn als we op deze plek weer een volle agenda zouden kunnen plaatsen. Het is nu bijna een jaar geleden dat toenmalig minister Bruno Bruins de eerste coronapatiënt in Nederland meldde. Een jáár! Een jaar met beperkingen, met angst, met zorgen. Een jaar waarin vele levens op de kop werden gezet, veel dingen niet door konden gaan en waarin de wereld er ineens heel anders uitzag. Maar toch ook een jaar waarin er van alles te genieten viel. Mooi weer in de zomer, een keertje weer écht winter, de geboorte van een kleinkind, creatieve manieren om een verjaardag te vieren, mooie initiatieven om een ander te helpen. De agenda blijft nog even leeg, maar... er gloort hoop. Als er eenmaal flink gevaccineerd is, kan en mag er wellicht weer meer!

Dorpshuis Lutje Brussel

Eind november werd bekend dat Het Hogeland zoveel mogelijk gemeentelijk onroerend goed wil gaan verkopen. Daaronder ook 'Lutje Brussel'. Dat zou vergaande consequenties kunnen hebben voor het dorp. Het bestuur van VDO kwam in actie en belegde onder meer een vergadering op 11 december waar alle inwoners van Oldenzijl en andere betrokkenen welkom waren. Op die bijeenkomst is besloten een werkgroep in te stellen om te onderzoeken in hoeverre het mogelijk is het dorpshuis voor Oldenzijl te behouden. De werkgroep, die bestaat uit Leo van Meurs, Martijn Platzer, Ad Prins en Christel Uittenbogaard is voortvarend aan de slag gegaan. Om iedereen zo goed mogelijk op de hoogte te houden van de ontwikkelingen heeft de werkgroep in januari een extra editie van de Ol'nzielster doen uitkomen.

**SPECIAL
EDITION**

Daarnaast hadden ook Gea en Eric de Rover een plan opgesteld, een plan dat ervan uitgaat dat zij het dorpshuispand zouden aankopen om zo het dorpshuis voort te kunnen zetten. Daarbij zouden verenigingen en andere gebruikers de ruimte kunnen blijven benutten, eventueel in combinatie met de binnenontmoetingsruimte van Ik & Zorg. Inwoners en overige betrokkenen werden schriftelijk op de hoogte gesteld van deze plannen en konden zich er op 12 december over laten bijpraten.

Terug naar de werkgroep Lutje Brussel: de rapportage nadert inmiddels zijn voltooiing. Daaruit zal moeten blijken óf en in welke vorm het voor VDO mogelijk is het dorpshuis te behouden voor het dorp. Zodra de rapportage klaar is, zal deze met bewoners en betrokkenen worden gedeeld.

Sint Maarten

Dit jaar geen Sint Maarten bij de winkels. Toch liep het in het dorp ook niet storm met lampionklantjes. Maar op het redactieadres meldde zich, naast Tim, die zijn oude burens niet vergat, deze keer ook Ryan, dapper in zijn uppie. Ook Tom, Anna en Emma kwamen even langs, samen met Rick en Mariska.

Sneeuw

Regelmatig worden in deze krant nieuwe bewoners voorgesteld. Op 17 januari kwamen er opeens maar liefst drie dorpsgenoten bij. Ze waren alleen wel heel erg zwijgzaam!

Op de foto het duo van Ryan, Tess en Finn, en Tim met zijn technische creatie (i.s.m. met Gerit). En toen moest code rood nog komen!

Lantaarnpaal

Of het aan de datum lag, aan een chauffeur die niet goed oplette, of aan een onbekende vandaal, maar op vrijdag de dertiende (december)

bleek de straatlantaarn voor het huis van Leo (van Meurs) een flinke opdonder te hebben gehad. De paal stond compleet uit het lood, de stroomdraden hingen eruit en kap en armatuur lagen in de sloot. Diezelfde middag nog stond er een nieuwe paal. Zónder kap, maar wel met een grote sticker: 'De schade is bekend. Deze lichtmast wordt zo spoedig mogelijk vervangen.' Dat 'zo spoedig mogelijk' duurde vervolgens precies een maand. Op 13 januari werd de straatlantaarn weer in goede orde gebracht. En er was licht.

In nevelen gehuld

In de eerste week van december was de Oldenzijlsterweg-west ineens in nevelen gehuld. Oorzaak: mannen van de gemeente die het straatmeubilair onder hoge druk kwamen schoonspuiten. Naast borden en bermpaaltjes kreeg op verzoek ook de struikelsteen van Jan Huizingh, bij de heg van Maaïke, een extra schoonmaakbeurt. De oplettende dorpsbewoner zal in de bordenschoonspuiters overigens de man herkennen die in warmere dagen eens per week stoïcijns de bermmen komt maaïen in het dorp, waarbij hij dan vooral oog heeft voor zijn grasmaaier. Nu was hij wel in voor een praatje: 'Weer eens wat anders dan altijd dat grasmaaien.'

Landelijk bekend

Kijk je op 2 februari nietsvermoedend naar het weerbericht van het landelijke 6-uurjournaal, zie je ineens wel iets héél bekends! Dat de foto als onderschrift 'Roodeschool' meekreeg, zal vanwege de woonplaats van fotograaf Jannes Wiersema geweest zijn. Maar het was toch écht Oldenzijl!

Kerst

De eeuwige twijfel over wel of geen kerstdiner (Ol'nzielster na Ol'nzielster wordt daar gewag van gemaakt) was niet aan de orde dit jaar. Toch was er licht in de duisternis. Op allerlei plaatsen brandde kerstverlichting en de vlaggenmast van Klaas en Gea werd weer getransformeerd tot een prachtige kerstboom

En, voor het eerst met kerst, werd de kerk aangeliicht, bijna de hele maand december. Naar een idee van bewoner Harrie zette het Ik&Zorgteam, ondersteund door aannemersbedrijf Sietsema, de kerk in het licht bijna op de kop af tien jaar ná de feestelijke verlichting bij de 'heropening' van de Nicolaaskerk.

Carbidschieten

Het was een curieuze mededeling van burgemeester Bruls, voorzitter van het Veiligheidsberaad, in het programma Op1 van 18 november. Bekend was toen inmiddels dat er een vuurwerkverbod zou worden ingesteld.

Wel of niet carbid schieten had men nog in beraad. Of Bruls helemaal voor ogen had, hoe carbidschieten er op sommige plekken in de praktijk uitziet, kon je je afvragen. In al zijn wijsheid (onwijsheid?) sprak hij: 'Het zal niet

overal mogen, want je moet dit soort taferelen niet in het centrum van Amsterdam hebben!' Maar het meest hilarische was misschien nog wel dat hij zich zorgen maakte over de run die er op melkflessen zou zijn ontstaan. 'In sommige gemeenten is de verkoop van melkflessen enorm gestegen', wist hij te vertellen. Wij in Oldenzijl weten wel beter. Daar worden écht geen melkflessen gebruikt! Omdat het carbidschieten in ons dorp niet alleen om de knallen gaat, maar ook om de gezelligheid, besloot het Oldenzijlster carbidschietteam -volkomen terecht- om het festijn hier vanwege de coronaregels dit jaar niet door te laten gaan. Maar helemaal zonder knallen hoefde het dorp het niet te stellen. In een kleine, coronaproof-opstelling werd er op oudejaarsdag toch nog geschoten met carbid. (Op de foto Gerrit en Paul.) En zo kreeg de afsluiting van een wel heel bijzonder jaar alsnog een beetje sjeu!

Alwээр!

In de Ol'nzielster van november 2018 stond het volgende berichtje:

Dorp ontsnapt aan vliegtuigcrash. Ten tijde van het korte bestaan van Airport Oldenzijl leefde de vrees al. Dát liep uiteindelijk goed af.

Maar Inge en Johannes aan de Hommesweg schrokken toch wel toen onverwachts een vliegtuig neerstortte op hun erf. De bebouwing werd rakelings gemist. Piloot Max redde zich met de schietstoel en heeft de crash overleefd. Oldenzijl kon opgelucht ademhalen.

Begin februari diende zich opnieuw een vliegend object aan in het luchtruim boven Oldenzijl. Gelanceerd vanaf t Baalkjepad vloog het in sierlijke banen door de lucht, op de

grond gadeslagen door Leon en Paul. Op een bepaald moment verdween het echter uit het gezichtsveld. Maar wie schetste echter de verbazing? Enkele dagen later plaatste Dick Sikkema een foto op Facebook van de bewuste ufo (niet te verwarren met UVO). Gevonden aan de Noorderweg. Het vliegtuigje was op te halen aan de Hommesweg. Heel toevallig ook het adres van eerder genoemde piloot Max. En zo was het kringetje weer rond.

Quad

Zelfs gewone zaken als combinen blijven voor een niet-boer iedere keer toch weer spectaculair, schreven we in de vorige Ol'nzielster. Nog spannender vonden we het toen Sietse met een enorm zaagblad achter zijn trekker dwars over de aardappelvoren reed met een hoog opspattende regen van kleine modderkluiten achter zich aan. In oktober meldde zich weer een nieuw agrarisch fenomeen: een quad die op de akker tussen kerk en boerderij van Klaas en Gea in volle vaart heen en weer racete.

Navraag leerde dat er grondmonsters werden genomen voor het onderzoek naar aaltjes. Elk bedrijf dat gewassen teelt, kan te maken krijgen met plantparasitaire aaltjes (nematoden). Door grondonderzoek is in een vroeg stadium te signaleren om welke aaltjes het gaat en hoeveel het er zijn. Dat maakt het mogelijk om tijdig de juiste maatregelen te nemen, want aaltjes kunnen ernstige financiële schade veroorzaken door opbrengstverlies, kwaliteitschade en exportrestricties. Een rassenkeuzetoets kan een goede optie zijn, maar soms is het ook nodig om een nematicide in te zetten.

Vorst

Misschien wel temperaturen van twintig graden onder nul, misschien wel een week lang

ijsdagen achter elkaar... Des te lager de buitentemperatuur, des te hoger stijgt de koorts. Schaatskoorts wel te verstaan. En al valt er op de gracht van Klaas en Gea niet direct een marathon of een

Elfstedentocht te schaatsen, toch kun je maar beter voorbereid zijn. Je weet immers maar nooit wie er de ijzers nog onder zou willen binden. Aan Aldrik ligt het in ieder geval niet. Hij ging in de ijzige kou te water om de gracht bij de boerderij te schonen. Húlde!

Wie de schaatsen nog niet in gereedheid had, kon -zo viel te lezen in een berichtje op Facebook- terecht bij Abel.

Oldenzielster bonus

Op een maandagavond, waren Liesbeth en Yolande te gast bij Dini van der Woude en Albert Jan Geertjes, al weer een hele tijd de bewoners van de Dijkumerweg 3, Oldenziel-Zuid. Ze werden enthousiast ontvangen door Dini (die van schrik de koffie over de vloer gooide), Albert Jan (die hen heel terecht 'meisjes' noemde) en door de hond Flip (die daarna heerlijk heeft liggen slapen).

Dini en Albert Jan hebben elkaar wat later leren kennen en zijn het levende bewijs dat verliefdheid en houden van echt niet alleen is voorbehouden aan jongeren. Ook iets rijper van leeftijd kun je de liefde tegenkomen en omarmen. En dat laatste doen ze iedere dag, met veel energie en genoeg.

Dini komt uit Groningen, en omstreken trouwens. Ze is in de stad geboren op 16 oktober 1955. Albert Jan heeft wat meer het land doorgereisd: geboren in Utrecht (19 september 1954), verhuisd naar Noord-

Holland, Zwolle en Enschede. In Liesbeths aantekeningen staat ook nog 'Al Bundy'. Misschien iets om eens met Albert Jan te bespreken als je hem spreekt in het dorps huis (bij de bardienst, want die gaan ze draaien), of bij de biljartvereniging (want daar gaat ie aan meedoen) of gewoon als je hem tegenkomt aan de wandel met de hond. De hond die hem gelukkig errug leuk vond, al vanaf de eerste ontmoeting. Want was het anders wel wat geworden tussen hem en Dini?

Dini is haar carrière begonnen als verpleegkundige, heeft in het ziekenhuis gewerkt, als particulier verpleegkundige op Schiermonnikoog, als kraamverpleegkundige, schoolverpleegkundige en heeft uiteindelijk gekozen voor het onderwijs aan verpleegkundigen. Een studie Organisatie en Management bracht haar wat zij zocht. Uiteindelijk heeft ze driemaal een poging gedaan het UMCG achter zich te laten (Heintje Davids?) maar ze zit er nu dus nog, alweer een tijdje, bij het Wenkebach Instituut.

Maar terwijl Dini binnenkort toch gaat stoppen met haar werk en dan haar tijd met name aan de tuin wil gaan besteden (wilde ideeën, ik noem een tuinclub, een plantjesmarkt, bollen in de berm), is Albert Jan bezig met zijn derde masteropleiding (na iets van elektrisch, iets van management-achtig, nu ook iets ict-igs). Hij heeft nooit echt stilgezeten, heeft meerdere leidinggevende functies in het bedrijfsleven gehad en is zelfs nog een tijdje in de tropen betrokken geweest bij een ziekenhuis/kliniekorganisatie.

Na een niet zo rustig leven zijn ze elkaar tegengekomen; ervaren deze tijd als bonustijd, hebben dus haast. En dat blijkt wel: ze willen alles doen, aan alles meedoen en alles uit het leven halen. Genieten staat bij deze twee voorop. Misschien wel een voorbeeld voor ons allemaal!

Nog meer nieuwe inwoners

Nóg een nieuw gezin in ons midden, aan de Hommesweg 14, waar voorheen de broers Henk en Reinder Zuidema woonden. Het zijn Corianne Kamminga (34), Jaap Visser (32) en de drie kinderen. Fabian, die in maart twee wordt, is een zoon van hen samen. Daarnaast zijn er nog de kinderen van Corianne: Melvin van dertien en Sannah van tien.

Corianne is opgegroeid in Eppenhuisen en fietste altijd door Oldenzijl met in haar achterhoofd hier ooit nog wel eens te willen wonen. Toen ze het huis aan de Hommesweg kochten, wisten ze niet dat een neef van haar opa lang geleden in hetzelfde huis heeft gewoond.

Corianne heeft Jaap, die uit Oldeboarn komt, ontmoet in de Sneekweek. Speciaal voor haar is hij in Groningen komen wonen. Vanaf november 2019 hebben ze in hun nieuwe huis geklust. In mei 2020 konden ze verhuizen en nu zijn ze bezig met de laatste kamer op de bovenverdieping. Jaap is werkzaam in Drachten als monteur bij Philips en houdt van wielrennen en klussen, en straks ook van biljarten. Corianne is thuishapster geweest en doet nu een opleiding die gaat over gezonde voeding en leefstijl. Melvin houdt van gamen

en zit op scouting, Sannah is een groot paardenfan en danst graag. Kleine Fabian is gefascineerd door kerken en hun klokken.

Kerken in 't groen

Landschapsbeheer Groningen heeft in het kader van het project Kerken in het Groen de tweede tranche van grafherstel afgerond. Het project werd mogelijk gemaakt door gemeente Het Hogeland het Klugkistfonds en de provincie. Grafstenen werden rechtgezet, dekplaten vernieuwd en muurtjes opnieuw opgemetseld.

Verder is er voegwerk hersteld en nieuw grind gelegd. Het ijzeren hekwerk rondom één van de graven aan de zuidkant van de kerk zal worden aangepakt door Ik&Zorg. Wat er verder nog moet gebeuren, is het opnieuw beletteren van een aantal grafstenen, zodat de teksten op de stenen weer leesbaar worden. Dat zal in het voorjaar en de zomer gaan gebeuren met vrijwilligers. De eersten hebben zich al aangemeld! Wil je ook helpen? Graag! Meer handen zijn altijd welkom! (Aanmelden kan via secretaris@nicolaaskerkoldenzijl.nl)

Nog meer Nicolaaskerk

Op 11, 12 en 13 juni staat het Quiltfestival gepland. Over het al of niet doorgaan daarvan wordt in maart een beslissing genomen. Op 11 en 12 september willen we graag weer meedoen aan het Monumentenweekend. Verder hopen we dat we in het najaar alsnog

het orgelconcert kunnen organiseren dat in eerste instantie voor april vorig jaar gepland stond. Voor 6 november staat de Landelijke Natuurwerkdag weer op de agenda. (Zou Christine ook weer van de partij zijn?)

Het concert van Gea Passies en Johan Havinga, dat gepland stond voor 27 februari is andermaal uitgesteld, nu naar 7 november.

In het najaar staat ook een expositie op het programma van schilderijen van Luttie Posthumus, Adauctha Reintjes, Joke van der Vegt en onze dorpsgenoot Ellen Dieterman (zie foto).

Oldenzijl, een Pronkjewail

Uit de koker van de organisatoren van de Tocht om de Noord komt ook het Pronkjewailpad, een lange-afstandwandelen- en fietsroute door de provincie Groningen, die individueel (coronaproof!) gelopen of gefietst kan worden. Er bestaan al een noordroute en een zuidroute. In april wordt de gloednieuwe oostroute van het Pronkjewailpad geopend, die zo'n 200 kilometer lang is. Het Pronkjewailpad is elk jaar van april tot en met oktober 'open', van

donderdag tot en met zondag. Deelnemers hebben twee jaar de tijd om één route te voltooien. Ze wandelen (of fietsen) het Pronkjewailpad aan de hand van een stempelkaart, waarvoor onder-

weg in elk dorp minstens één stempel gehaald moet worden. Naast dat stempel biedt een groot aantal stempelposten ook een 'pronkjewail' aan, een gastvrij gebaar. Dat kan van alles zijn: een klein souvenir, een lekkernij, de mogelijkheid om iets speciaals te bekijken, noem maar op. De oostroute van het Pronkjewailpad gaat door het wierdenlandschap van Noordoost-Groningen, over dijken en door polders van het Oldambt, door de bossen en over de essen van Westerwolde en langs de kanalen en dorpen van de Veenkoloniën. De nieuw te openen route loopt onder andere door Oldenzijl. Daar zullen Nicolaaskerk en Ik&Zorg gezamenlijk een stempelpost vormen. In de kerk kan een stempel worden gehaald, bij Ik&Zorg kunnen deelnemers terecht voor een 'pronkjewail'. Vanaf donderdag 1 april is de route geopend. Meer informatie over de route is te vinden op tochtomdenoord.nl. Er is ook een app.

Kakelvers van de pers

De Ol'nzielster was klaar! Klaar om naar de drukker te gaan. En toen ineens bleek er, op Valentijnsdag, toch allerlei activiteit te zijn op de gracht van Klaas en Gea. Dat móest nog even mee in deze krant. Een impressie.

Sannah op schaatzen, Tim en Melvin op de prikslee. Aldriks werk was niet voor niets geweest!

Ook op het ven lag ijs. Daar maakte de familie Witteveen een dag eerder dankbaar gebruik van. Oldenzijl blijkt een hoop jong schaatstalent te hebben. Op de foto Tess.

Colofon

redactie: Marja Spakman
telefoon: 0595-464327
e-mail: marja.spakman@planet.nl

Met bijdragen van:

Brigitte Donck	Yolande Massereeuw
Liesbeth Span	Christel Uittenboogaard
Linda Bodde	Jeanine van de Ven
Dick Sikkema	Leo van Meurs
Jannes Wiersema	Johannes Schollema
Gea Dijksterhuis	Lonneke van Rijen
Danny Witteveen	Google Streetview

Verspreiding: Dick Knol

Digitale versie en website: Liesbeth Span
Technische ondersteuning: Leo de Vree

Druk: Blue Mule, Kantens

Kopij voor de volgende Ol'nzielster is welkom! Graag aanleveren vóór 1 juni 2021.
(Bijdragen worden mogelijk ingekort en/of geredigeerd.)